

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 14.

Til nr. 17

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 12.

Til nr. 18

De gældende bestemmelser i §§ 20 b – 20 d regulerer alene forholdene vedrørende indløsning af minoritetsaktionærer, når storaktionæren er et aktieselskab. Efter den hidtidige administrative opfattelse har det været lagt til grund, at bestemmelserne alene finder anvendelse på moderselskaber, der er omfattet af denne lov, dvs. registreret i Danmark.

Den foreslåede formulering indebærer, at bestemmelsernes anvendelsesområde udvides til også at omfatte situationer, hvor storaktionæren er en juridisk person af anden karakter end aktieselskab eller er en fysisk person. Der findes ikke længere at være grundlag for at undtage disse situationer fra reglerne om indløsningspligt og -ret, da der har vist sig at være et behov for at kunne indløse minoritetsaktionærer, der ikke har reel indflydelse på selskabet.

Endelig bliver bestemmelserne herved grænseoverskridende, idet aktionæren kan have bopæl eller hjemsted såvel inden for som uden for landets grænser, altså også uden for EF's område. Dette er fundet ubetænkeligt under hensyn til, at selskabets domicillov, der er registreringslandets lov, efter dansk international privatret er afgørende for ordningen af selskabets interne retsforhold. Selskabets domicillov finder således anvendelse på blandt andet forholdet imellem selskabet og deltagerne og forholdet imellem deltagerne indbyrdes.

Indenfor international privatret er især to tilknytningsmomenter tillagt vægt på internationalt plan: loven i det land, hvor selskabets hovedsæde findes (hovedsædeteorien), og den lov, i henhold til hvilken selskabet er stiftet og indrettet (incorporation-teorien). Anvendes stiftelseslandets lov (incorporation-teorien), lægges registreringsstedet til grund ved afgørelsen af den anvendelige lov i det omfang, registrering finder sted som et egentligt led i stiftelsen og ikke blot som en ordensforskrift. Som hovedregel fører hovedsædeteorien og anvendelsen af stiftelseslandets lov til samme resultat, hvorfor det er fundet forsvarligt at foreslå udvidelsen af anvendelsesområdet for indløsningsbestemmelserne. Der er herved lagt vægt på, at den hidtidige gensidighed bevares.

Ved opgørelsen af aktiebesiddelsen medregnes alene aktier, der ejes af den pågældende aktionær. Det i medfør af aktieselskabslovens §§ 28 a – 28 c, jf.

bekendtgørelse nr. 461 af 18. juni 1991 § 1, anvendte besiddelsesbegreb skal således ikke finde anvendelse.

Det foreslås endvidere at ophæve undtagelsen fra deponeringslovens krav om 20 års deponering.

Samtidig foreslås det, at regulering af indløsningen i et anpartsselskab udgår af bestemmelserne, idet regler svarende til §§ 20 b – 20 d foreslås optaget i anpartsselskabsloven, jf. forslaget § 2, nr. 10. De retsstiftende kendsgerninger skal efter den foreslåede ændring ikke længere knyttes til moderselskabets selskabsform. Formen på det selskab, hvori deltagerne ønsker at anvende indløsningsbestemmelserne, vil være afgørende.

Til nr. 19

Efter de gældende regler er det alene selskaber, som udsteder aktier gennem Værdipapircentralen, der kan undlade udstedelse af papirbundne aktiebrev. For disse selskaber er der ikke behov for aktiebrev, da aktierne registreres på konti for aktionærerne. Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 911 af 18. december 1991 om registrering m.v. af fondsaktiver i Værdipapircentralen giver mulighed for, at også aktier, der ikke noteres på Københavns Fondsbørs, kan udstedes gennem Værdipapircentralen.

Udviklingen indenfor anvendelsen af ny teknologi i forbindelse med udstedelse og omsætning af værdipapirer har generelt set medført, at der ikke længere er samme behov for aktiebrev som papirdokument som tidligere. Da dette behov også gør sig gældende for selskaber, der ikke ønsker at udstede aktier gennem Værdipapircentralen foreslås det, at udstedelse af aktiebrev gøres frivillig.

Adgangen til at undlade udstedelse af aktiebrev er af hensyn til behovet for en hensigtsmæssig omsætningsbeskyttelse ved overdragelse af aktier begrænset til selskaber, hvis aktier hverken er omsætningspapirer eller udstedt til ihændehaveeren. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 25. Endvidere tillægges enhver aktionær i et selskab, hvis aktier ikke udstedes gennem Værdipapircentralen, ret til at forlange aktiebrev udstedt. Aktiebrevene skal da udstedes for samtlige aktier, idet der lægges vægt på, at der eksisterer en ensartet ordning i det enkelte selskab.

Det forudsættes, at beslutning om afskaffelse af aktiebrev kan træffes af selskabets bestyrelse. Modtager selskabet ikke alle tidligere udstedte aktiebrev i forbindelse med en iværksat afskaffelse af disse, må et ikke modtaget aktiebrev ligestilles med en begæring om udstedelse af aktiebrev, der er til hinder for afskaffelsen.